

Joi, 31 mai 2018

DECLARAȚII COMUNE

P8_TA(2018)0227

Libia

Recomandarea Parlamentului European din 30 mai 2018 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind Libia (2018/2017(INI))

(2020/C 76/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția 2259 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU și rezoluțiile ulterioare,
- având în vedere Acordul politic libian,
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU din 22 august 2017 referitor la Misiunea de sprijin a ONU în Libia,
- având în vedere Rezoluția 1973 (2011) a Consiliului de Securitate al ONU și toate rezoluțiile ulterioare ale CSONU referitoare la Libia, inclusiv Rezoluția 2380 (2017),
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU, în conformitate cu Rezoluția 2312 (2016) a Consiliului de Securitate,
- având în vedere declarația Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 14 noiembrie 2017 privind suferința migranților din Libia, care reprezintă o ofensă la adresa conștiinței omenirii,
- având în vedere raportul Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din aprilie 2018, intitulat „Abuz în spatele granițelor: detenție arbitrară și ilegală în Libia”,
- având în vedere rezoluțiile sale din 18 septembrie 2014 ⁽¹⁾, 15 ianuarie 2015 ⁽²⁾ și 4 februarie 2016 ⁽³⁾ referitoare la situația din Libia,
- având în vedere Declarația din 20 decembrie 2017 a copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind situația migranților din Libia,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării,
- având în vedere abordarea globală a UE în materie de migrație și mobilitate,
- având în vedere comunicarea comună din 25 ianuarie 2017 a Comisiei și a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate intitulată „Migrația pe ruta central-mediteraneeană - Gestionarea fluxurilor de migrație, salvarea de vieți omenești” (JOIN(2017)0004),
- având în vedere Declarația din Malta din 3 februarie 2017,
- având în vedere Strategia comună Africa-UE și planul său de acțiune,
- având în vedere Declarația comună privind situația migranților din Libia, convenită în cadrul summitului Uniunea Africană - Uniunea Europeană din 2017, și înființarea Grupului operativ trilateral la nivel înalt UA-UE-ONU,

⁽¹⁾ JO C 234, 28.6.2016, p. 30.

⁽²⁾ JO C 300, 18.8.2016, p. 21.

⁽³⁾ JO C 35, 31.1.2018, p. 66.

Joi, 31 mai 2018

- având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Libia din 17 iulie 2017,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 19 octombrie 2017,
 - având în vedere articolul 113 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0159/2018),
- A. întrucât situația din Libia este foarte fragilă, iar țara se confruntă cu o serie de încercări complexe și interdependente în ceea ce privește stabilitatea politică, dezvoltarea economică și securitatea;
- B. întrucât criza din Libia are un impact enorm asupra poporului libian și afectează, de asemenea, întreaga regiune învecinată și UE și, prin urmare, este esențial, pentru populația libiană, precum și pentru țările învecinate și regiunile subsahariană și mediteraneană, să se asigure stabilitatea politică a Libiei, ca o condiție prealabilă fundamentală pentru îmbunătățirea situației economice și sociale a țării;
- C. întrucât stabilitatea din sudul Libiei reprezintă o preocupare deosebită, având în vedere starea fragilă a țărilor învecinate, guvernele slăbite din regiunea Sahel-Sahara fiind amenințate de o potențială insurgență jihadistă;
- D. întrucât UE ar trebui să comunice într-un mod mai activ cu privire la eforturile sale diplomatice și contribuția sa financiară importantă la consolidarea securității și a situației socioeconomice din Libia;
- E. întrucât conflictul din Libia poate fi soluționat numai printr-o abordare coerentă, cuprinzătoare și incluzivă, care implică toți actorii internaționali și părțile interesate, inclusiv reprezentanți ai diverselor comunități locale, liderii triburilor și activiștii din societatea civilă, și asigurând asumarea de către Libia a procesului de pace și caracterul incluziv al acestuia;
- F. întrucât Acordul politic libian și Planul de acțiune al ONU pentru Libia constituie singurul cadru viabil pentru găsirea unei soluții la criză;
- G. întrucât, prin acțiuni diplomatice și sprijin concret, UE sprijină tranziția politică a Libiei către o țară stabilă și funcțională și susține eforturile de mediere conduse de ONU în această privință;
- H. întrucât este extrem de important ca toate statele membre să se exprime la unison, întărind eforturile de mediere ale UE și subliniind rolul central al ONU și al planului său de acțiune; întrucât, în toate cazurile, inițiativele individuale ale statelor membre trebuie salutate doar dacă sunt luate în cadru european și sunt pe deplin în conformitate cu politica externă a UE;
- I. întrucât acțiunile UE își arată rezultatele în domeniul migrației, având în vedere că cifrele au scăzut cu o treime la sfârșitul anului 2017 față de 2016, iar în primele luni ale anului 2018, cifrele au scăzut cu 50 % față de aceeași perioadă a anului trecut;
- J. întrucât Libia este un punct de tranzit și de plecare important pentru migrații care încearcă să ajungă în Europa, în special din Africa Subsahariană; întrucât mii de migrați și de refugiați care au fugit din calea violențelor din Libia și-au pierdut viața încercând să traverseze Marea Mediterană pentru a ajunge în Europa;
- K. întrucât migrații se numără printre persoanele cele mai afectate de problemele de securitate din Libia, fiind deseori victime ale violenței, arestărilor și detenției arbitrare din partea actorilor nestatali, ale extorcării, răpirii în scopul obținerii unei răscum-părări și ale exploatării;
- L. întrucât numeroși migrați, în special cei din Africa Subsahariană, au fost reținuți în mod arbitrar de diferite grupări armate din țară;

Joi, 31 mai 2018

- M. întrucât returnarea forțată de către Niger în Libia a cel puțin 132 de sudanezi care au primit asistență din partea UNHCR reprezintă o sursă de profundă îngrijorare;
- N. întrucât persistă problema persoanelor strămutate în interiorul țării; întrucât aceste persoane se confruntă cu amenințări critice, cum ar fi traversarea unor zone de conflict, prezența minelor terestre și a dispozitivelor neexplodate și actele de violență ale diferitelor miliții;
- O. întrucât Libia a devenit o țară de tranzit pentru traficul de ființe umane; întrucât Libia continuă să găzduiască sute de mii de migranți și solicitanți de azil de diferite naționalități, mulți dintre aceștia trăind în condiții tragice și fiind, prin urmare, ținta persoanelor care introduc ilegal migranți; întrucât au existat acuzații de sclavie în Libia;
- P. întrucât viața de zi cu zi a cetățenilor de rând din Libia se caracterizează prin condiții de viață tot mai dificile, complicate și mai mult de o criză de numerar, de întreruperea furnizării apei și de întreruperi frecvente ale alimentării cu energie, precum și de starea în general catastrofală a sistemului de sănătate al țării;
- Q. întrucât climatul politic din Libia se caracterizează printr-o profundă neîncredere între principalii actori politici și militari din diferitele regiuni;
- R. întrucât guvernul de uniune națională recunoscut pe plan internațional se bazează tot mai mult pe un număr de miliții pentru propria sa securitate; întrucât aceste miliții au căpătat o influență fără precedent asupra instituțiilor de stat din Tripoli, amenințând astfel încercările în curs ale ONU de a crea un cadru politic mai viabil în țară;
- S. întrucât țări precum Turcia, Qatar, Egipt și EAU au o influență semnificativă asupra diferitelor grupuri ale facțiunilor beligerante;
- T. întrucât identitățile regionale ale diferitelor comunități libiene, triburi sau grupuri etnice au constituit dintotdeauna structura profundă socioculturală a Libiei și joacă un rol important în dinamica socială, politică și de securitate a țării; întrucât societatea libiană are tradiții puternice în ceea ce privește procesele de soluționare informală a disputelor dintre orașe, triburi și comunități etnice;
- U. întrucât, în prezent, această țară nu dispune de un cadru legislativ clar și larg acceptat în ceea ce privește sistemul electoral; întrucât nu a fost adoptată o constituție, lăsând țara fără cadrul juridic necesar în vederea organizării unor noi alegeri; întrucât prevalența climatului actual de impunitate, ilegalitățile larg răspândite, corupția și rolul jucat de grupările armate și tensiunile tribale și regionale din Libia contribuie la scăderea în continuare a încrederii în instituțiile publice și guvernamentale deja slăbite;
- V. întrucât Libia a înregistrat o creștere continuă a execuțiilor extrajudiciare, a torturii, a detenției arbitrare și a atacurilor fără discriminare asupra zonelor rezidențiale și infrastructurii, precum și din ce în ce mai multe discursuri de incitare la ură și violență;
- W. întrucât gruparea extremistă salafistă madkhalistă este din ce în ce mai puternică și mai relevantă atât în estul, cât și în vestul Libiei; întrucât madkhalistii se opun alegerilor, doresc să mențină statu-quo-ul, resping în totalitate orice model de democrație și sunt puternic înarmați, și, prin urmare, reprezintă un risc concret de amplificare a extremismului și a violenței în țară;
- X. întrucât prăbușirea sistemului de justiție penală sporește impunitatea în țară, limitând posibilitățile victimelor de a căuta protecție și măsuri reparatorii; întrucât, în mai multe regiuni, chiar și în cazurile în care au fost întocmite rapoarte ale poliției după o infracțiune, s-au întreprins puține acțiuni pentru a se iniția anchete prompte, aprofundate, eficiente, imparțiale și independente și pentru a îi aduce pe făptași în fața justiției; întrucât niciun autor al unei infracțiuni aparținând unui grup armat nu a fost condamnat în Libia din 2011;
- Y. întrucât ciclul de violență din Libia a fost alimentat în mod continuu de o impunitate generală pentru încălcări grave ale drepturilor omului; întrucât, dacă nu este abordată în mod corespunzător, inexistența în continuare a statului de drept va goli de semnificație pentru populație ideea coexistenței pașnice și a luptei împotriva extremismului violent;

Joi, 31 mai 2018

- Z. întrucât zeci de activiști politici și pentru drepturile omului, profesioniști din domeniul mass-mediei și alte personalități publice au fost răpiți sau amenințați; întrucât ONU a primit informații privind implicarea ambelor părți în cazuri de detenții arbitrară, tortură și maltratare;
- AA. întrucât escaladarea atacurilor asupra membrilor sistemului judiciar, a organizațiilor societății civile locale, a apărătorilor drepturilor omului și a angajaților din domeniul mass-mediei, precum și a refugiaților și migranților, au accelerat deteriorarea situației drepturilor omului pentru toți civilii de pe teritoriul libian; întrucât absența statului de drept și impunitatea pentru încălcări grave ale drepturilor omului, inclusiv tortură, detenție arbitrară, execuții extrajudiciare și atacuri fără discriminare asupra civililor și a infrastructurii, continuă să alimenteze ciclul de violență din țară;
- AB. întrucât porozitatea frontierelor libiene încurajează traficul transfrontalier ilicit; întrucât proliferarea grupărilor armate în zonele de frontieră a agravat lupta dintre traficanții rivali pentru controlul resurselor transfrontaliere și accesul la acestea; întrucât așa-numiții luptători străini care sosesc în țară și diferitele rețele criminale profită în continuare de proliferarea necontrolată a armelor;
- AC. întrucât nesiguranța și instabilitatea politică au făcut din Libia un teritoriu adecvat pentru activitățile grupărilor extremiste; întrucât regiunea Fezzan este instabilă din punct de vedere structural și reprezintă un punct de tranzit cunoscut spre Europa pentru refugiați și migranți, pentru contrabanda cu petrol, aur, arme și droguri și pentru traficul de ființe umane; întrucât această regiune este afectată de tensiuni etnice și tribale care au crescut după căderea lui Gaddafi, precum și de lupta pentru controlul resurselor țării; întrucât stabilizarea regiunii Fezzan este esențială pentru stabilizarea întregii țări;
- AD. întrucât autoritățile locale libiene joacă un rol important în prevenirea conflictelor și în furnizarea serviciilor publice esențiale către populație;
- AE. întrucât orașul Derna a suferit atacuri terestre, aeriene și de artilerie din ce în ce mai intense începând din 7 mai 2018; întrucât numeroși civili au fost uciși, iar accesul ajutoarelor și al medicilor a fost drastic limitat și situația umanitară este dramatică;
- AF. întrucât o delegație oficială a Parlamentului a efectuat o misiune în Libia în perioada 20-23 mai 2018,
1. recomandă Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate următoarele:
- (a) să asigure sprijinul cel mai ferm pentru Planul de acțiune al ONU pentru Libia, prezentat în septembrie 2017 de către Reprezentantul Special al ONU, Ghassan Salamé, pentru stabilizarea Libiei și pentru un proces politic incluziv de reconciliere națională, care să le permită tuturor actorilor libieni, inclusiv tuturor entităților tribale, să ajungă la un acord politic stabil și durabil; acordând totodată atenția cuvenită implicării femeilor și minorităților; să țină seama de rezultatele proceselor incluzive de consultare prezentate CSONU la 21 mai 2018; să condamne ferm orice încercare de subminare a procesului de pace desfășurat sub egida ONU; să continue să coopereze îndeaproape cu Misiunea de sprijin a ONU în Libia (UNSMIL);
- (b) să își intensifice eforturile diplomatice pentru a sprijini planul ONU și a contribui la consolidarea guvernului libian în eforturile sale de a asigura un consens politic, de a garanta securitatea și de a-și extinde autoritatea pe întreg teritoriul Libiei, dincolo de controlul teritorial redus al guvernului de uniune națională recunoscut la nivel internațional, aceasta fiind condiția prealabilă necesară pentru ajungerea la o soluție politică incluzivă care să promoveze stabilizarea, reconstrucția și reconcilierea în țară, pentru consolidarea statului și pentru orice operațiuni de menținere a păcii bazate pe democrație, statul de drept și drepturile omului; să asigure asumarea de către Libia a procesului de stabilizare și a deciziei cu privire la forma viitoare a statului; să sprijine consolidarea mecanismelor și capacităților locale din țară în ceea ce privește medierea, soluționarea litigiilor și acordurile de încetare a focului și să asigure legătura lor cu planul de acțiune al Națiunilor Unite, în cadrul unei abordări coerente și integrate care să conducă la rezultate concrete și de durată;

Joi, 31 mai 2018

- (c) pentru a sprijini dezbaterile publice așa-numite „întâlniri la primărie” organizate în mai multe municipalități sub egida ONU ca o inițiativă de reconciliere efectivă de jos în sus, ce urmărește să încurajeze dialogul între diferite comunități, contribuind astfel în mod concret la dezvoltarea unei soluții durabile și viabile la criza din Libia și contribuind la crearea unei culturi civice la nivel național;
- (d) să încerce să găsească mijloace pentru a stimula consolidarea instituțiilor, a construi o societate civilă adevărată și a crește rapid economia și să renunțe la suprasolicitarea serviciului public pentru a promova dezvoltarea sustenabilă a sectorului privat, condiții necesare pentru a asigura stabilitatea și prosperitatea țării pe termen lung;
- (e) să sprijine eforturile Libiei către o nouă ordine constituțională, care ar trebui să includă o formulă pentru distribuirea justă a bogăției generate de resursele petroliere, precum și o împărțire clară a sarcinilor și obligațiilor între regiunile istorice, pe de o parte, și guvernul național, pe de altă parte; să reamintească faptul că o astfel de nouă constituție, care ar putea s-ar putea inspira din elemente ale constituției modificate din 1963, ar contribui la eforturile de a organiza alegeri la nivel național odată ce noua constituție este adoptată iar condițiile necesare sunt întrunite cu adevărat, pentru a asigura o prezență ridicată, precum și legitimitatea și acceptarea de către public;
- (f) să acorde prioritate în continuare acțiunilor din cadrul instituțiilor UE privind modul în care pot fi abordate mai bine toate aspectele crizei din Libia și instrumentele și sectoarele care ar trebui implicate, inclusiv prin acordarea unei atenții mai mari dinamicii locale, pentru a aplica o abordare cuprinzătoare și eficientă în ceea ce privește această țară și a da dovadă de unitate în ceea ce privește obiectivele și inițiativele în rândul tuturor instituțiilor și statelor membre în vederea asigurării coerenței măsurilor luate de toți actorii implicați, ca parte a unei strategii regionale mai largi;
- (g) să își mărească prezența, vizibilitatea și înțelegerea complexității situației din țară prin reinstituirea delegației UE în Tripoli și prin retrimiteră personalului permanent al UE din această delegație;
- (h) să continue să sublinieze că nu poate exista o soluție militară pentru criza din Libia, să reafirme necesitatea ca toate părțile și grupările armate din Libia să se angajeze să respecte articolul 42 din Acordul politic libian, să respecte principiile dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului și să se abțină de la retorica violenței și de la utilizarea violenței, să se demobilizeze și să se angajeze la o soluționare pașnică a conflictului, evitând astfel daune suplimentare și pierderi de vieți omenești; consideră că negocierile ar trebui să urmărească să unifice forțele libiene de securitate din toate regiunile, pentru a construi o arhitectură a securității naționale sub control civil, sub autoritatea guvernului libian inclusiv recunoscut la nivel internațional, cu garanții de transparență și răspundere și respectând obligațiile internaționale ale Libiei în domeniul drepturilor omului, și ar trebui, de asemenea, să ducă la semnarea unui protocol care să angajeze toate grupările armate să renunțe la utilizarea forței și a violenței, în cadrul unui proces coerent și cuprinzător de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR) care să urmărească reintegrarea membrilor grupărilor armate în societate și a unui proces de reformă a sistemului de securitate (RSS), bazat pe principiile Skhirat de nediscriminare și transparență; consideră că semnarea unui astfel de protocol ar trebui să permită punerea în aplicare a acordului de pace care să deschidă calea pentru desfășurarea alegerilor libere și corecte și ar trebui să ducă la acordarea de stimulente economice și financiare și ar putea determina părțile semnatare să acționeze în direcția construirii noilor instituții ale statului;
- (i) să țină seama de necesitatea de a elabora programe personalizate pentru a reintegra în aparatul de securitate regulat persoane provenite din cadrul milițiilor, nu grupuri, limitând astfel loialitățile divizate;
- (j) să sprijine eforturile ONU de a organiza alegeri în Libia până la sfârșitul anului 2018 și numai odată ce este adoptată o nouă constituție; să sprijine, în special eforturile de înregistrare a alegătorilor, dat fiind că, până în prezent, doar aproximativ 50 % dintre alegătorii admisibili au fost înregistrați; să se asigure că, înainte de alegeri, se adoptă un acord privind dispoziții tranzitorii pentru a restabili încrederea și, astfel, a consolida legitimitatea noului guvern pe plan internațional și național; să sprijine, inclusiv prin mijloace tehnice, procesul de instituire a unui cadru constituțional solid și procesul electoral în ansamblu, legând contribuțiile financiare europene de adoptarea unei legi electorale care să respecte, în cea mai mare măsură posibilă, principiile internaționale stabilite de Comisia de la Veneția;
- (k) să exercite presiuni asupra celor care obstrucționează negocierile politice de pace și să pună în aplicare în mod efectiv embargo ONU asupra armelor impus Libiei; să ia în considerare introducerea de noi sancțiuni pentru cei care sprijină tranzacțiile ilegale cu petrol;

Joi, 31 mai 2018

- (l) să își intensifice cooperarea cu toate organizațiile internaționale și cu alți actori de pe teren, pentru a întări coerența și convergența acțiunii internaționale; să intensifice eforturile diplomatice în ceea ce privește toți actorii regionali și țările vecine, pentru a asigura faptul că aceștia contribuie la găsirea unei soluții pozitive la criza din Libia în concordanță cu Planul de acțiune al ONU, care este în prezent singurul cadru posibil pentru o soluție la criză; să susțină procesul aflat în curs de desfășurare al conferinței naționale în Libia cu scopul de a se ajunge la un acord între diferitele părți din Libia cu privire la următorii pași pentru finalizarea tranziției; să descurajeze actorii regionali să ia în calcul orice intervenție militară unilaterală sau multilaterală lipsită de orice teme juridic sau de consimțământul politic al guvernului libian;
- (m) să acorde sprijin instalării de legiuitori, judecători și procurori specializați în Libia, care pot contribui la revizuirea legilor de combatere a terorismului din Libia, și să se asigure că aceștia dispun de mijloacele adecvate pentru a prezida și a duce la bun sfârșit cazuri de combatere a terorismului, respectând statul de drept;
- (n) să reflecteze asupra crizei din Libia într-un context mai larg, regional și panafrican, ținând seama de faptul că Libia este esențială pentru stabilitatea Africii de Nord, a Sahelului și a regiunii mediteraneene; să promoveze și să faciliteze cooperarea Libiei cu vecinii săi din Sahel; să ia în considerare, ca parte a acestui proces de reflecție, impactul situației din Libia asupra dinamicii și încercărilor cu care se confruntă UE; să dezvolte o politică cuprinzătoare față de Libia, care țină seama de perspectivele regionale și panafricane acoperind politici mai ample de dezvoltare, securitate și migrație, precum și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, combaterea terorismului și a sclaviei și exploatării; să se asigure că această politică este susținută prin finanțare adecvată și suficientă pentru punerea sa în aplicare, inclusiv în următorul cadru financiar multianual, pentru a produce rezultate concrete; să continue și să intensifice, acolo unde este posibil, cooperarea dintre operațiunea Sea Guardian a NATO și Operațiunea Sophia a EUNAVFOR Med;
- (o) să asigure o implicare permanentă și activă în eforturile de combatere a terorismului și a traficului, nu numai prin integrarea serviciilor de informații, cooperare financiară și sprijin tactic, ci și prin programe sociale și educaționale pentru sănătate și o educație care să sprijine formarea și desfășurarea actorilor sociali și a principalilor formatori de opinie pentru a contracara extremismul violent și a promova un mesaj de coexistență și cooperare pașnică;
- (p) să aibă în vedere faptul că, deși Daesh/Statul Islamic ar putea fi slăbit în mod semnificativ în Libia, au apărut noi forme de extremism, în creștere, în țară, precum cea reprezentată de madkhalisti; să reamintească faptul că răspunsul cel mai eficient la prezența militantă radicală în țară constă, în cele din urmă, în instituirea unor instituții interne care favorizează includerea, care să susțină statul de drept, să furnizeze servicii publice și securitate pe plan local și să combată în mod eficient grupările care amenință stabilitatea țării și a regiunii în ansamblu;
- (q) să asigure, în conformitate cu Declarația de la Paris din 25 iulie 2017, faptul că fondurile UE sunt utilizate în mod eficient pentru a garanta coordonarea interguvernamentală în vederea refacerii infrastructurii publice prin intermediul mecanismelor de stabilizare ale UE; să acorde prioritate finanțării proiectelor și inițiativelor care sprijină actorii care promovează răspunderea și schimbarea democratică și dialogul integrat în contextul local, reconcilierea și mecanismele de soluționare a conflictelor, implicând femeile și colaborând cu tinerii pentru a îi împiedica să se implice în activități infracționale, cum ar fi să se alăture milițiilor implicate în introducerea ilegală de persoane și în trafic; să continue consolidarea societății civile, în special a apărătorilor drepturilor omului, și să sprijine procesul politic și activitățile de securitate și de mediere, în special prin intermediul Instrumentului european de vecinătate (IEV) și al Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace (IcSP); să promoveze punerea în aplicare a unei guvernante reprezentative la nivel local și național pentru a răspunde mai bine provocărilor legate de reconciliere, de stabilizare și de restabilirea securității; să se asigure că finanțarea din Fondul fiduciar de urgență al UE este acordată numai atunci când își menține obiectivele inițiale și este însoțită de o analiză solidă a autorităților locale și a beneficiarilor și de o evaluare ulterioară;
- (r) să sprijine municipalitățile în furnizarea de servicii esențiale și în construirea guvernantei locale; să asigure standarde de viață de bază pentru populație, având în vedere faptul că o înțelegere mai bună a sistemului politic și economic local este esențială pentru a aduce procesul de reconciliere aproape de oameni și pentru a contracara traficul ilegal; să se asigure că fondurile din partea UE sunt utilizate în mod eficient în proiecte care ajută populația și societatea civilă din Libia; să promoveze comunicarea între organizațiile societății civile și autoritățile publice locale;

Joi, 31 mai 2018

- (s) să sprijine inițiative precum cea promovată de Comitetul de reconciliere Misrata-Tawergha, în care cele două orașe, Misrata și Tawergha, au ajuns la un acord pe baza unei doctrine de conviețuire pașnică care deschide calea pentru întoarcerea în oraș a persoanelor strămutate din Tawergha;
- (t) să încurajeze în continuare instituțiile libiene să depună eforturi într-un mod mai eficient și transparent pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale tuturor libienilor, printre altele, reinstaurând serviciile publice prioritare și reconstruind infrastructura publică, să îmbunătățească guvernanta economică a țării, să soluționeze criza de lichidități și să pună în aplicare reformele economice și financiare necesare solicitate de instituțiile financiare internaționale pentru a contribui la stabilizarea și redresarea economică; să sprijine această țară în crearea unei economii de piață capabile să răspundă tuturor libienilor; să îndemne autoritățile libiene să se asigure că veniturile provenite din resursele naturale și beneficiile derivate sunt folosite în beneficiul întregii populații, inclusiv la nivel local; să invite autoritățile libiene să se angajeze să respecte standarde înalte de transparență în sectorul extractiv intern și, în special, să adere cât mai rapid posibil la cerințele Inițiativei privind transparența în industriile extractive (EITI); să ajute autoritățile libiene să combată orice activitate ilegală care împiedică dezvoltarea economiei naționale, astfel cum s-a raportat recent în Raportul intermediar al grupului de experți instituit în temeiul Rezoluției 1973 (2011) referitoare la Libia;
- (u) să continue să condamne cu fermitate încălcările drepturilor omului și încălcările dreptului internațional umanitar și să-și intensifice eforturile de a oferi asistență umanitară populației care are nevoie de ajutor și tuturor regiunilor din țară, în special în ceea ce privește asistența medicală și instalațiile energetice; să mărească eficacitatea asistenței financiare și umanitare și să crească sprijinul acordat organizațiilor umanitare de pe teren și cooperarea cu acestea; să condamne încercările numeroase și tot mai frecvente de restrângere a spațiului de manevră al societății civile, în special prin intermediul unui cadru juridic represiv, al atacurilor asupra apărătorilor drepturilor omului și a sistemului judiciar; să invite UA, ONU și UE să continue să colaboreze și să ia măsuri ferme pentru încetarea imediată a acestor încălcări ale drepturilor omului; să consolideze societatea civilă și să sprijine dezvoltarea și independența mass-mediei locale;
- (v) să accelereze eforturile privind mecanismul de evacuare de urgență al UNHCR, finanțat de UE, care a permis evacuarea din Libia a aproximativ 1 000 dintre refugiații cei mai vulnerabili care au nevoie de protecție; să încurajeze omologii libieni să extindă numărul actual de naționalități cu care Libia autorizează în prezent UNHCR să colaboreze;
- (w) să abordeze chestiunea migrației neregulamentare prin și dinspre Libia, ținând seama de nevoia de soluții eficiente și viabile pe termen lung, care ar trebui să trateze cauzele profunde ale migrației din Africa în țările de origine și de tranzit și să definească temeiul juridic pentru procesele internaționale privind migrația, care se bazează în prezent pe relocări prin intermediul Mecanismului de tranzit de urgență sau relocări directe; să concentreze eforturile UE pe protejarea migranților din Libia; să sprijine autoritățile libiene să asigure întoarcerea persoanelor strămutate intern la casele lor și să sprijine comunitățile locale să facă față provocărilor, asigurând, în același timp, faptul că întoarcerea persoanelor strămutate intern nu se rezumă la un simplu schimb între compensații bănești care să favorizeze diversele miliții și dreptul de a se întoarce; să alerteze comunitatea internațională cu privire la nevoia de măsuri pentru a soluționa provocările în materie de dezvoltare, drepturile omului și securitate din Libia și din regiunea sahel-sahariană, inclusiv cu privire la nevoia de mijloace de combatere a traficului de ființe umane și a introducerii ilegale de migranți; să se asigure că măsurile de combatere a introducerii ilegale de migranți și a traficului de ființe umane nu împiedică libertatea de circulație în vederea dezvoltării economice a regiunii;
- (x) să intensifice eforturile comune depuse de UE, Uniunea Africană și ONU pentru a îmbunătăți protecția migranților și a refugiaților în Libia, acordând o atenție deosebită persoanelor vulnerabile; să investigheze imediat și în mod aprofundat acuzațiile referitoare la abuzuri și tratamente inumane la adresa migranților și refugiaților în Libia de către grupuri infracționale, precum și acuzațiile de sclavie; să elaboreze inițiative pentru a preveni astfel de incidente pe viitor; să îmbunătățească condițiile refugiaților și ale migranților aflați în centrele de detenție și să îndemne autoritățile libiene să închidă cât mai curând posibil structurile care se dovedesc a nu fi în conformitate cu standardele internaționale; să continue și să intensifice eforturile de returnare voluntară asistată și de relocare depuse în cooperare cu ONU și cu Uniunea Africană, subliniind în acest context importanța eliminării cerinței libiene privind „vizele de ieșire”; să încurajeze autoritățile libiene să pună capăt detențiilor arbitrate și să evite detenția persoanelor vulnerabile, în special a copiilor; să se asigure că migranții sunt tratați respectându-se pe deplin standardele internaționale în domeniul drepturilor omului și să aloce fondurile necesare din bugetul UE în acest scop; să invite Libia să semneze și să ratifice Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la aceasta; să se asigure că misiunea UE de asistență la frontieră (EUBAM) în Libia, Operațiunea Sophia a EUNAVFOR Med și operațiunea Themis a Frontex se concentrează în comun asupra modului în care pot fi eliminate activitățile ilicite, inclusiv introducerea ilegală de migranți, traficul de ființe umane și terorismul în zona central-mediteraneeană; să se asigure că EUBAM, în conformitate cu mandatul său, se implică în continuare activ și acordă asistență autorităților libiene în domenii prioritare legate de gestionarea frontierelor, aplicarea legii și sistemul mai amplu de justiție penală;

Joi, 31 mai 2018

- (y) să depună în continuare eforturi sporite împotriva tuturor actelor de introducere ilegală de persoane și de trafic de persoane către, prin și dinspre teritoriul libian și în largul coastei Libiei, care subminează procesul de stabilizare a Libiei și pun în pericol viața a mii de oameni; să asigure, în acest sens, continuitatea contribuției UE la combaterea acestor probleme, sprijinind omologii libieni în construirea unei capacități indispensabile pentru a asigura frontierele terestre și maritime ale țării și colaborând cu autoritățile libiene pentru a pune în aplicare o strategie cuprinzătoare de gestionare a frontierelor;
- (z) să susțină o soluție durabilă pentru cele peste 180 000 de persoane strămutate intern în Libia, inclusiv pentru foștii locuitori din Tawargha, al căror număr este estimat la 40 000, prin posibilități de relocare sau facilitarea returnării în condiții de siguranță la casele lor și printr-un sprijin sporit acordat UNHCR și OIM în acest scop;
- (aa) să abordeze fenomenul hibridizării activităților grupurilor infracționale internaționale și ale grupurilor teroriste prin desfășurarea unor investigații aprofundate, în special în ceea ce privește traficul de ființe umane și violențele sexuale comise în perioadele de conflict;
- (ab) să sprijine colaborarea cu paza de coastă libiană, care a permis salvarea a aproximativ 19 000 de migranți în apele teritoriale libiene între ianuarie și sfârșitul lui octombrie 2017; să sprijine autoritățile libiene în notificarea oficială a zonei lor de căutare și salvare, să pună în aplicare un set de proceduri de operare standard clare pentru debarcare și să asigure un sistem de monitorizare funcțional al pazei de coastă libiene, pentru a înființa un registru clar și transparent al tuturor persoanelor debarcate pe țărmurile libiene, asigurând faptul că acestea sunt tratate în mod corespunzător, în conformitate cu standardele umanitare internaționale; să colaboreze în continuare cu autoritățile libiene pentru a intensifica lucrările pregătitoare privind un centru de coordonare a salvării pe mare în Libia, cu scopul de a spori capacitatea lor de căutare și salvare; să asigure continuarea formării specializate oferite de OIM și UNHCR pazei de coastă libiene cu privire la protecția internațională, dreptul internațional al refugiaților și drepturile omului;
- (ac) să intensifice ajutorul umanitar și civil pe care îl acordă pentru a ameliora situația dificilă a populației din Libia și pentru a răspunde celor mai urgente nevoi ale persoanelor grav afectate de conflictul din Libia, în special în zonele cele mai afectate, și să fie pregătiți să facă față oricărei deteriorări a situației; să îndemne Uniunea Europeană să sprijine capacitatea organizațiilor societății civile, în special a grupurilor de femei, care urmăresc să găsească soluții non-violente la numeroasele crize din țară;
- (ad) să deblocheze toate resursele financiare și umane necesare pentru a ajuta refugiații și pentru a acorda ajutor umanitar corespunzător persoanelor care au fost strămutate, pentru a soluționa criza umanitară din Libia, care a forțat mii de persoane să fugă din țară;
- (ae) să intensifice eforturile internaționale de dizolvare a rețelelor de introducere ilegală de migranți și trafic de ființe umane, să intensifice eforturile de combatere a acestor infracțiuni și să îi aducă pe autori în fața justiției; să continue și să intensifice activitatea Operațiunii Sophia a EUNAVFOR Med de a perturba modelul de afaceri al traficanților și al persoanelor care introduc ilegal migranți, de a dezvolta capacitatea pazei de coastă libiene și de a sprijini punerea în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU privind embargoul asupra armelor și traficul ilicit de petrol; să continue să sprijine Libia prin intermediul misiunilor civile desfășurate în cadrul PSAC; să crească capacitățile de căutare și salvare a persoanelor aflate în pericol și capacitățile care trebuie utilizate de către toate statele membre și să recunoască sprijinul oferit de actorii privați și ONG-uri în desfășurarea operațiunilor de salvare pe mare și pe uscat, având în vedere cadrul juridic internațional existent și problemele legate de securitate;
- (af) să își reafirme sprijinul total pentru mandatul Curții Penale Internaționale privind încălcările drepturilor omului din Libia, reamintind că mecanismele internaționale de răspundere, cum ar fi CPI și jurisdicția universală, joacă un rol important în punerea în aplicare a planului de pace într-un cadru care stabilește pașii către răspundere și respectarea drepturilor omului în Libia; să sprijine Curtea Penală Internațională în eforturile sale de a-i aduce în fața justiției pe autorii atrocităților; să-l sprijine pe Reprezentantul Special al ONU pentru Libia în ceea ce privește apelul său din noiembrie 2017 adresat comunității internaționale de a asista Libia în combaterea impunității pentru crime de război și să ia în considerare opțiunile privind tribunalele comune; să invite UE și statele membre să sprijine mecanismele internaționale în a furniza sistemului național de justiție toate mijloacele necesare pentru a începe investigarea încălcărilor grave anterioare și în curs și să sprijine viitoarele autorități libiene legitime să îndeplinească singure această misiune; să aibă în vedere faptul că procesele echitabile ar aduce dreptate tuturor victimelor încălcărilor drepturilor omului pe teritoriul libian, ceea ce va deschide calea către o reconciliere și pace durabile;

Joi, 31 mai 2018

- (ag) să își exprime preocuparea față de prezența crescândă a Daesh și a altor grupuri teroriste în Libia, care destabilizează țara și amenință țările învecinate, precum și UE;
 - (ah) să invite în special autoritățile libiene și milițiile să asigure accesul din exterior la centrele de detenție, mai ales la centrele de detenție a migranților;
 - (ai) să clarifice situația privind plata dividendelor sub formă de acțiuni, veniturile din obligațiuni și plata dobânzilor aferente activelor înghețate din UE ale Autorității Libiene pentru Investiții; să furnizeze un raport detaliat privind valoarea totală a dobânzii obținute din activele lui Gaddafi de la înghețarea lor în 2011 și o listă a persoanelor sau entităților care au beneficiat de aceste plăți de dobânzi; să abordeze în mod prioritar îngrijorarea cu privire la posibila lacună a regimului de sancțiuni al UE în legătură cu această problemă;
 - (aj) să promoveze proiecte care vizează dezvoltarea economică în regiunea Fezzan și economia legală, cooperând îndeaproape cu diferite municipalități, în special cu cele situate de-a lungul rutelor de migrație, pentru a combate activitățile ilegale ale rețelelor infracționale și extremismul violent al grupărilor teroriste, prin crearea unor surse alternative de venituri, în special pentru tineri;
 - (ak) să continue embargoul asupra exportului de arme către Libia, făcând astfel ca acestea să nu mai cadă în mâinile extremiștilor și ale grupărilor armate, ceea ce alimentează și mai mult insecuritatea și instabilitatea de pe întreg teritoriul Libiei;
 - (al) să ia măsuri diplomatice urgente pentru a proteja populația civilă și a căuta soluții pentru situația umanitară din Derna;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și, spre informare, guvernului de uniune națională din Libia.
-